

tidligere beskæftigelse, eller — hvis de pågældende endnu aldrig har haft lønnet beskæftigelse — som svarer til deres normale muligheder;

- 2) inden 6 måneder efter flytningen har fundet en ny produktiv beskæftigelse på det nye opholdssted eller dér har deltaget i omskoling i overensstemmelse med forordningens bestemmelser herom;
- 3) efter flytningen eller omskolingen i 6 måneder (af 12) har udøvet en eller flere produktive beskæftigelser som lønmodtagere.

Tilskud ydes til følgende i forbindelse med flytning afholdte udgifter:

1. Rejseudgifter for arbejderen og hans familie;
2. transportudgifter ved flytning af husholdningen; og
3. andre udgifter i forbindelse med flytningen, dog med en vis maksimumsgrænse.

Ved *omstilling af en virksomhed* forstås i forordningen en varig ændring af produktionsprogrammet til produktion af nye varer, der for lønmodtageren er forbundet med midlertidigt ophør eller midlertidig indskrænkning af beskæftigelsen og med gensættelse af alle eller en del af arbejderne efter omstillings gennemførelse.

Tilskuddet omfatter:

- a) udgifter til lønninger,
- b) overenskomstmæssige præmier etc.,
- c) naturalydelse, som sædvanligt ydes efter arbejdets omfang, og som bortfalder under omstillingen.

Tilskud fra fonden ydes, med forbehold af den grundlæggende 50 pct. regel, i et sådant omfang, at de af en omstilling ramte arbejdere kan oppebære uændret løn efter nærmere fastsatte normer. Tilskud til omstillinger ydes kun 1), når vedkommende regering forud til Kommissionen afgiver en af vedkommende virksomhed udarbejdet plan for omstillingen og dens finansiering, og 2) når Kommissionen forud har godkendt planen. Tilskuddene ydes endvidere kun til arbejdere, som i mindst 6 måneder efter omstillingen har været beskæftiget i pågældende virksomhed.

Den sociale Fond har for årene 1958 og 1959 refunderet følgende beløb af udgifter

til omskoling og flytning af arbejdere: Tyskland 15 mill. d. kr., Belgien 3 mill. d. kr., Frankrig 32 mill. d. kr., Italien 22 mill. d. kr. og Holland 11 mill. d. kr. Disse beløb svarer stort set til, hvad medlemslandene har anmodet om. Spørgsmålet om refusion af udgifter i forbindelse med omstilling af virksomheder er endnu ikke afklaret.

B. *Efterløn, faglig omskoling m. v. inden for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.*

Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs traktat af 18. april 1951 indeholder i *artikel 56* bestemmelser om, at Den øverste Myndighed, såfremt den tekniske udvikling inden for Fællesskabets område skulle føre til ekstraordinær arbejdsløshed i kul- og stålindustriene og medføre særlige vanskeligheder i et eller flere områder ved at beskæftige de afskedigede arbejdere, (a) skal rådføre sig med Den rådgivende Komité og (b) kan bidrage til finansiering af foranstaltninger for tilvejebringelse af nye og økonomisk sunde beskæftigelsesmuligheder for de ledigblevne arbejdere. (c) Endelig kan der ydes bidrag til godtgørelse i ledighedsperioden til arbejderne, til dækning af flytteomkostninger m. v. og til omskoling af arbejdere, som må skifte arbejde.

Fællesskabets *overgangsbestemmelser, artikel 23*, hjemlede adgang for Den øverste Myndighed i overgangsperioden til at sikre produktiv beskæftigelse af arbejdere, som rammes af indskrænkning eller nedlæggelse af virksomheder som følge af etableringen af Fællesskabet. Der kunne ydes godtgørelse i ledighedsperioden til arbejdere, som blev ledige på grund af hel eller delvis lukning af virksomheder, dækning af lønudgifter til midlertidigt standsede virksomheder, flyttehjælp og hjælp til omskoling.

Hjælp fra Fællesskabet var betinget af, at vedkommende medlemsland ydede et beløb af samme størrelse, medmindre det fritoges herfra efter beslutning (med kvalificeret flertal) af Rådet.

Disse bestemmelser blev efter overgangsperiodens udløb den 10. februar 1958 forlænget to år til 10. februar 1960.

Ved aftaler mellem Den øverste Myndighed og de enkelte medlemslande fastlagdes de nærmere retningslinjer for de ovenfor